

"Een goed inclusief beleid is voor een dorp of stad niet langer een wens, maar een absolute noodzaak."

Het is tijd dat Vlaamse steden en gemeenten werk maken van een goed inclusief beleid voor personen met een beperking. Ik vergelijk zo'n beleid met een trein die naar 'de bestemming inclusie' rijdt. Aan boord van de trein zijn personen met een zichtbare en onzichtbare beperking volwaardige burgers en is er ondersteuning aanwezig om hen te helpen bij het overwinnen van uitdagingen en obstakels in een dorp of stad.

Als persoon met autisme vraag ik ook voor mezelf meer inclusie om in mijn hoofd sneller verbindingen te leggen bij onvoorspelbaarheden of om beter de context te begrijpen van nieuwe informatie en prikkels. Door mijn beperking denk ik minder op gevoel, maar volg ik eerder een denkpatroon van lijstjes. Voor elke situatie in mijn leven is er een apart lijstje dat me vertelt wat ik kan verwachten. Wanneer de situatie verandert of er nieuwe elementen bijkomen, is het moeilijk voor mij om te voorspellen wat er zal gebeuren en hier context aan te geven. Ik moet de situatie dan analyseren om het lijstje te kunnen herschrijven en weer controle te krijgen over mijn denkpatroon.

Op momenten dat ik me onzeker voel, reken ik op een goed inclusief beleid met voldoende duidelijkheid en voorspelbaarheid om weer zelfvertrouwen te krijgen en me te helpen navigeren in een dorp of stad. Dit beleid zou me voldoende duidelijkheid en voorspelbaarheid moeten bieden door middel van concrete en visuele tips. Op die manier kan ik sneller schakelen in mijn hoofd en krijg ik meer zelfvertrouwen in plaats van alles op het moment zelf te moeten analyseren. Een stappenplan over hoe je een boek kan ontlenen in de bibliotheek of een extra bordje wanneer de bushalte is verplaatst door een kermis maakt voor mij een wereld van verschil.

Vandaag wil ik mijn beperking niet meer verbergen en er open over praten om het onderwerp te normaliseren. Toen de InclusieAmbassade mij een tijd geleden vroeg om één van de ambassadeurs te worden van hun campagne 'Burgemeesters voor Iedereen' heb ik volmondig ja gezegd. Ik wil hierdoor een rolmodel zijn, of een 'burgemeester', die mee opkomt om betere noden van personen met een beperking op de trein naar 'de bestemming inclusie' te krijgen. Hierdoor leg ik de lat voor mezelf hoog, maar ik voel een drang om mijn stem te laten horen.

Voor mij is het tijd om te strijden voor meer inclusie. Volgens cijfers van de FOD Sociale Zekerheid uit 2020 staan iets meer dan 333.000 personen met een erkende beperking op het perron te wachten tot de trein naar 'de bestemming inclusie' aankomt. Ik wacht mee op de trein en merk dat die steeds maar vertraging blijft oplopen. Ondanks de goede voorbeelden van inclusie in Vlaanderen zijn er helaas nog valkuilen die ervoor zorgen dat de trein het perron niet bereikt.

Personen met een beperking hebben vandaag ook het recht om volwaardig deel uit te maken van de samenleving. Een goed inclusief beleid is voor een dorp of stad niet langer een wens, maar een absolute noodzaak op weg naar een inclusieve samenleving. Het is tijd dat de trein naar 'de bestemming inclusie' het perron bereikt omdat personen met een

bepkering ook normen en waarden, gelijke kansen en een maatschappelijke rol verdienen. En het strafste van allemaal is dat iedereen in de samenleving de machinist is van de trein en de verantwoordelijkheid draagt om de trein tot op het perron te krijgen.

Inclusie moet ervoor zorgen dat je als persoon met een beperking ook kunt genieten van alledaagse dingen zonder dat je beperking een rol speelt. Voor de trein naar 'de bestemming inclusie' is het belangrijk dat het niet enkel streeft naar een goed inclusief beleid, maar het ziet als een reflex. Het is alleen zo dat de samenleving personen met een beperking helpt in het overwinnen van uitdagingen en obstakels en ondersteuning of aanpassingen op maat voorziet. Als een inclusief beleid aan boord van de trein open, toegankelijk en ondersteunend is voor iedereen, zorgt het voor een wereld waarin iedereen zichzelf kan zijn.

Ik geloof dat een betere ondersteuning op het gebied van toegankelijkheid niet alleen goed is voor personen met een beperking, maar voor de hele samenleving. Meer inclusie leert ons dat iedereen verschillend is, maar dat iedereen elkaar altijd kan helpen en respecteren. Een inclusief beleid versterkt een dorp of stad, omdat iedereen voor elkaar zorgt en erbij hoort. Bovendien is extra ondersteuning voor personen met een beperking ook goed voor ouderen of jonge ouders met buggy's. Wie is nu niet gebaat met ondersteuning in toegankelijkheid en een beetje meer inclusie?

Dit pleidooi werd opgemaakt door Stijn Vandamme, ambassadeur voor inclusie.